





“Fitzgerald nem Miles Davis típusú *nyugtalan, szenvedélyesen kutató, kereső művész*; látszólag már hosszabb ideje ugyanazt csinálja — persze kitűnően.”

Gonda János: Fitzgerald Budapesten (Muzsika, 680501)

„A komoly és népszerű jelzők [...] nem tükrözik a különbséget Miles Davis és Boulez, a Modern Jazz Quartett és a Juilliard vonósnégyes vagy Duke Ellington zenekara és egy szimfonikus kamarazenekar között. Ezek a jelzők minőségi különbségre utalnak ott, ahol lényegében csak *kifejezőmódbeli különbségről* van szó.”

H. Pleasants: Nem félünk Pierre Bouleztól (Valóság 690501)





1940-1945

az első modern jazzstílus, a bebop /Charlie Parker, Dizzy Gillespie, Thelonius Monk/

'50-es évek

a rock 'n' roll elszívja a swing fiatal hallgatóságát, R 'n' B kontra jazz, de a jazz még népszerű (Armstrong és társai)

'60-as évek

„black decade for jazz”

„a dzsessz jó húsz évre egymással acsarkodó csoportocskák játékszere lett és kisemmizett elszigeteltségbe szorult vissza” (Hobsbawm).

“A fehér fajelmélet fanatikusai egy időben babonás iszonyodással hangoztatták: »A dzsessz-zene a négerrek bosszúja«. Ha valóban bosszú, akkor ennél nemesebb bosszút elnyomott nép még soha ki nem eszelt, mert a dzsessz végső soron az elnyomóknak is dicsőséget szerzett...”

Amerika kisajátítja/elsajátítja

Gáspár Margit: A musical comedy (Magyar Ifjúság, 6508014)



„ A műfajok, irányzatok értékelése és használata *társadalmi orientációváltások*at jelez, amelyekben a társadalmi mozgások és társadalmi mozgalmak értelmi-érzelmi kifejeződése a zenei igényekben jelennek meg.”

Losonczy Ágnes: Magyar nóta, népdal, dzsessz – és a közönség.
Társadalmi orientációváltás a köznapi zene használatában,
Valóság 680501

„Egy univerzális kulturális nyelvezetet nem szabad és nem is lehet olyan kritériumok alapján megítélni, mint egy művészi zenei műfajt, és nincs értelme annak, hogy a rockot a jó dzsessz minőségével mérjük” (Hobsbawm).

Mi a műfaj?

„Az afro-amerikai hangok frusztrációjukat fejezik ki a rockvilág fehér dominanciájával szemben.” A Jazzból végül Poppá alakult Magazin

A jazz a rockvilág részévé válik, és fordítva

1967 Monterey Pop Festival (Jazz Festival mintájára)

1969 Newport Festival (balhé)

Rock: felszínes, vulgáris, fehér tinédzserek hallgatják /nincs más, ami jobban megpiszkálta volna a kulturális hierarchia szerkezetét/

Rock 'n' Roll: énekelhető, táncolható, fiatalok hallgatják, alacsonyabb státusz, fehérek

Jazz: haladott instrumentális zene, bebop (intellektus), magasművészeti orientáció, feketék központi szerepe

Kulturális rasszizmus a műfajleírásban

Belső és külső feszültségek (szexizmus, egyszerűség)

Faji és generációs ellentétek

JAZZROCK (hierarchia)

Progresszív rock: brit, európai klasszikus zenei elemek, viruozitás, látványosság, spiritualitás, dalszöveg (posztBeatles), kötött improvizáció

Jazzrock: amerikai, jazz-zenészek forradalma (bár van, aki a jazzrockot épp a rockzenészekhez köti, és a fúziót a jazz oldaláról indított forradalomhoz), instrumentális, népzenei motívumok, nyitott interpretáció



- **Headhunters (Herbie Hancock)**
- **Mahavishnu Orchestra (John McLaughlin)**
- **Weather Report (Joe Zawinul, Wayne Shorter) multikulturális közes (osztrák billentyűs, cseh basszusgitáros)**
- **Return To Forever (Chick Corea)**

A harmadik koncert-dzsessz-rock-sessiont rendezti huszon-négy zenész meghívásával a Ganz-MÁVAG Művelődési Központ (VIII., Golgota u. 3.) április 15-én, húsvét hétfőn 18 órától. Közreműködik a Mini-együttes, a Pege-trió, a Rákfogó-együttes, a Tomsits-kvartett, a Syrius-együttes és a Szabados-kvartett. Jegyek elővételben és a helyszínen kaphatók. (x)